

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus sacerdotalis d' sacrame[n]tis: deq[ue] diuinis
officiis: et eoru[m] administrat[i]o[n]ibus**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 1512

VD16 N 1517

De sacramento ordis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30634

De sacramento

sacri ē facilis. Nam p̄mitit sacerdos p̄mo veniens in domū infirmi septē psalmos p̄niales cum letania. Deinde q̄rat ab infirmitate postulat sacrā vunctiones. Tertio dīcōnes positas in libello ad h̄c cōgruas. Quarto vngit eū forma s̄ dicta. Quinto tergit eū stuprā canapi vel lini loca vñcta: et p̄jicit in ignē. Serto lauat manū sale et aqua: et filiū p̄jicit ad ignē. Septimo alligat loca illa mūndo panniclo vsq; ad tertiam dīc: q̄ tertiā die eo/burenſ. Octauo relinqt signū pafionis ch̄i: in cui⁹ vtute istud sacramentū sic et alia h̄z ututē sana/niā anie et corporis.

De sacramento ordis.

Egale sacer

dotium: gens sc̄tā ppl's ac/ q̄stisōis. i. Pe. q̄. Etsi ch̄is descendens de celo ad terras/ humanū gen⁹ nō solū a fuitute dia/boli redemit: sed libertati ac digni/tati restituit: iuxta illud: Non su/mus em̄ fili⁹ ancille: sed libere: q̄ li/bertate liberauit nos christus. ad Sal. iiij. et Joā. viij. Si fili⁹ vos li/berauerit: vere liberi eris. m̄lto tñ meliori mō statū sacerdotalē in il/la libertate extulit et dignificauit: ita vt non solū ipsi sacerdotes sint liberi mō cōmuni: vt ceteri hoīes in cōione vni⁹ fidei et p̄cipiatione sacroꝝ: sed etiā q̄ sint q̄si duces/p̄/sides et reges/ dispensatores et re/

ctores diuinōꝝ mysterioꝝ. vñ di/cunt sacerdotes q̄si sacri duces vel sacra dantes: vel sacra sacrifican/tes seu p̄scrantes: qđ utiq; maxi/mū ē et exceedens cōmūne statū fi/delium. Unū merito petr⁹ nesciēs eos cōmpare alijs q̄ excellentissi/mis p̄sonis in cōgregatione fideli/um. s. regib⁹ dīc Regale sacerdoti/um. Ne q̄ sacerdotes putarent ēē tñ nobiliores vt reges: addit⁹ gēs sc̄tā s. sp̄eal'r sc̄tificata dño Jesu ch̄i o. et ne leuis reputatiois i sc̄ti/tate estimarent vt ceteri subiun/xit: ppl's acquisitionis. i. sp̄eal'r adq̄ sit⁹ et deo app̄ropat⁹. Nō em̄ sacer/dotes solū sunt ppl'us dei et oues pascue ei⁹ iure cōratiois vt om̄is hoīes: nec redemptiois solū vt oēs ch̄ianī: sed iure sp̄ealissimot peculiari: q̄ vocavit eos vt ututes ei⁹ nūcident vt dīc. i. Per. iiij. Quibus non supra hoīes solū: sed sup se/psum q̄dāmō dedit p̄tatem: dan/do vicis eis p̄tatum p̄scrandi et cō/ficiendi corpus suū et sanguinē: vt dīc Mat. xxvij. Circa igū sac̄m ordī sacerdotal' vidēdū ē p̄mo de substantialib⁹. sc̄do de acciden/talib⁹. tertio de cauēt⁹. Quantum ad p̄mū sc̄iedū q̄ ordo sic difini/t p̄ mḡm sniaꝝ. li. iiij. di. xxiij. ē si/gnaculū q̄ddam ecclie p̄ qđ sp̄ual' p̄tas tradit⁹ ordinato. Ita etiā dif/finit Hugo de sc̄tō Elic. Ordo aut̄ sacerdotal' s̄m doctorē sic dif/finit in specie. Ordo ē institutio i gradu ecclie simpl̄ p̄minēte: dis/ponens habentē ad p̄ficiēdū eu-

ordinis

charisticis factis ab epo p cer/ ne dominen i corpe nō dñi bapti/ ta vba cū intētio debita pferete. Quartū ē accolitorū: qz ē p/ Et in ipa ordinatōe qddā ē sac̄; s̄tare materiā: viceolū cū aqz vi/ tm: vt ptas q tradit̄: qddam res z sa/ no: t lumē accēdere. Alij vo ciue/ tiū: vt ḡfa q 2fer̄: qddā res z sa/ rāt adhuc alios duos or. lines. s./ crāmentū: vt charact̄ q imp̄mit̄ i psalmistarz t cātorz: q tñ b̄z Tho. singul̄ ordibz: vt statim patebit.

Sunt aut̄ sex de substātia huius sac̄i. Prinū ē ptas ordinantis: qz optet vt sit eps. Secdm ē mate/ ria. s. vnc̄to in sacerdotibz: t tac̄ illoz q sūt tāgēda. Tertiū est for/ ma vboz. Quartū ē sex⁹ virilis: qz femina ordinari nō p̄t: nec reci/ pit characterem ordis si millesics ordinaret. Cui⁹ rō ē fm Tho. qz cū in sacerdotio dēbeat fac̄ri emi/ nētia grad⁹: t femina tener statum subiectōis. iō nō ē apta ad suscipi/ endū b̄ sac̄m. Quintū ē intentio debita: vt cps intēdat 2ferrer ele/ ric⁹ suscipe. Sextū ē q ordinād⁹ sit p̄us baptizat̄: als non suscipet b̄ sac̄m: qz fundamētū oīm sac̄o rū t ianua ē baptis̄m. Ebi at fū/ damētū deest/nibil desuq edifica/ ri p̄t. d̄ p̄s bytero nō baptizato. c. miserāte. t. c. venies. Charact̄ at/ firmatiōis nō pergit̄ d̄ n̄tate, ī de 2gruo. Ulter⁹ est sciēdū q/ vñ. s̄ ordies. Prin⁹ ē ostiari⁹: cu/ ius ē custodire locū 2fectiōis sa/ crāmentorū ab imūdis. s. ifidelibz t re. de supplēda negligentia prela/ excoicat̄. Secdm ē lectorat̄: cui⁹ ē torum. c. j. s. recipiēdo professois: legere, p̄phias ad iſtruēdū illos q et sic non potest ordinem confer/ volū credere. Et iō fm Tho. p/ re nō si sit bñdict⁹. De b̄ iā defini/ p̄betie qsi p̄ma rudimēta eis legē minatū ē. de p̄nūl. c. abbates. li. vj/ da cōmitūt̄. Terti⁹ ē exorcistaz: t d̄ coll'. ibidē. imo psalmista t cā/ qz ē artarc demōes p adiuratoz. tōrē p̄t ordiare simplex sācdos. vt

J q

De sacramento

xxiiij. di. vbi dicitur. Psalmista et ceteri. Primum est subdiaconatus: ad quem per patrem absque scia episcopi sola iussione presbiteri tinet oblatos recipere ab officientibus: et eas diacono offrire: itelesibi presbitero. vide ut quod ore canatur: et quod corde crederes: et corie credas: et quod corde credis: opibus approbes. Laurentius etiam. r. ch. di. non licet exponit h. c. cum dicitur in eo officium cantandi suscipere. i. suscepti officij executionem. Quod etiam probat Hosti. in summa de ordinatis ab episcopo qui finuciatum est patui. circa principium. Raymundo vero in sua memoria. e. n. notavit h. intelligendum de sacerdotibus curam habentibus: qui soli habent. Videlicet tuus quecumque nec alios ordinis posset quod ex eius sine licetia est: ita nec aliquid specialiter in psalmista habet introducat. Et Iacobus. In nomine Petri de Sampsona/ dicunt hoc possesse quilibet sacerdotem. Et hanc ultimam suam approbat Archidioecesis predictio. c. psalmista. Utrum autem in figura charactere aieatur per hominem ordinem: dic ibidem Archi. quod nemo scit. et ideo percuties taliter non incidit canonem: quod ut dicit Vincentius. hic ordo non est de principalibus: nec dicitur ordo presbiteri: sed large: et istam suam tenet theologia: quod dicunt per psalmistarum cantoria. psalmista incidit canonem: nec super eum seculare iudicium potest habere praeceptum: et dicunt quod si obmittatur ordo iste: et consuetudinibus: et ceteris lectoratibus et accolitibus: non est remittendum. Hosti. in. c. contigit. etiam. et quod licet ordinum. dicunt quod sit repetendum. Hoc est istud. Deinde sequitur est dispensare super corpus Christi: in paternitate sacri ordinis quod dicunt maiores: et sanguinem in calice: ideo prius enim ad

ordinis

actū non potuit exponi p dationē
valis tm: nec materie tm: s; exponi
mī p actū: in hoc q̄ dat sibi liber
cuāgeliōꝝ: t in hac datione impri
mis charact: fm. T bo. vbi s. di
cēs: q̄ cōtact⁹ iste instrumētorꝝ ta
lū e de essentia sacri: qz dī. accipe
hoc aut illud. Imp̄ ositio aut ma
nus nō ē d̄ nēitatē substātia bu
ius sacri: vt de sacris iterandis. c.
vi. Et h̄ isti characteres in cēntia
distinguant: tñ i fine vniunt: qz ad
vltimū characterē psbyterat⁹. f3
Pc. m. iij. dī. xxiiij. q. ii. ar. i. t Jo.
Parisien. nō ē credēdū q̄ chara
cter vni⁹ ordīs p̄supponat chara
ctcrē alter⁹ ordīs. Nā vt dic. T bo.
vbi s. in p̄mitiua ecclia aliq̄ ordīa
bant ad psbyteros/q̄ tñ p̄us iferi/
ores ordīes nō accep̄rūt: t tñ po
terāt q̄ inferiores. s; hodie statuit
ecclia vt nō ingerat se q̄s ad maio
res q̄ p̄us i minorib⁹ officijs se nō
hūiliatit: id hoc ē de agrūitate: t
nō de nēitate. Et nota fm. T bo.
in. iij. dī. xxiiij. q. ii. ar. i. q̄ eps p̄/
mo pp̄at ordinādos p tria. s. p bñ
dictōez: p quā diuis officijs māci
panſ: p man⁹ impositionē: p quā
dat plenitudo gr̄c: p quā ad mag
sunt idonei: t solis diaconis t pre
sbyteris fit man⁹ ip̄ositio. tertio p
victōez ad aliquād sacīm tangēdū:
quod fit solis sacerdotib⁹ c̄p̄rijs
manib⁹ tangēt corp⁹ ch̄i. En̄ eti
am calix t patena vngunt.

De accidentib⁹ huius
sacramenti.

Et aut̄ sciē

c dū q̄ illa dicunt̄ accidēta/
lia sacri q̄ regrunt̄ d̄ agrū
tatez nō de nēitate sacri. Longu
um ē ḡ p̄mū vt nō ordinēt q̄s ad
sacros ordīes nisi habeat etates
legitimā. Etas aut̄ p subdiacono ē
x̄bannoꝝ. p psbytero. xxv. t p̄oni
tur i clemētina de eta. t q̄li. p̄ficiē
dorꝝ. c. ḡnalem. Et vt notat Joā.
an. in. c. t tui. d̄ p̄ben. li. vi. in glo.
iij. nō ē op̄ seruare interstitia lō/
ga t̄tempoz in ordīib⁹ suscipien
dis sic p̄us. vñ h̄is etatem legit/
mā laic⁹ in car̄is p̄suicio p̄t can/
tare missā in sacerdotio constitut
us i festo pasche. Si tñ q̄s i mi
norī etate sc̄ip̄t hoc sacīm tener.
s; peccat̄ d̄ suspēndi ab executi
one ipsius: t ordinator a collatio
ne ordīū: t cū hoc p̄t cōpelli vt
sibi p̄uideat de aliq̄ bñficio. vt de
tpi. or. c. vēdiē. Hoc em q̄ quis
imp̄fect̄ d̄ anis discretionis reci
piat sacīm ordīs: s; fm. T bo. s. t p̄
pter honestatē sacri institutū: ita
vt iā sit ex nēitate p̄cepti: nō tñ ē
ex nēitate sacri. En̄ si ordo sacer
conser̄t pucro carēti vsu rēmis: te
net q̄tū ex vi sacri. Dic tñ T bo.
q̄ in illis sacris vbi act⁹ suscipien
tis reḡrit̄/ ibi vsus rēmis ē de ne
cessitate sacri: sic in p̄nia t m̄imo
nio. Sed in quib⁹ act⁹ suscipien
tis nō reḡrit̄/ vsus etiā rēmis non
est de nēitate sacri: sic est in ordīe
sacro vbi solū spūalis p̄tōs dat̄. t
J iij